

3.2.1.2. Cuinar

Cuinar és una habilitat que no tothom té de la mateixa manera. Pot ser que alguns companys tinguin més o menys traça a l'hora de fer el menjar o el sopar, però el que és cert, és que tothom s'acaba espavilant a la cuina. Els nostres entrevistats s'organitzen de la següent manera:

- **Cadascú es fa el seu propi menjar:** Com que els gustos a l'hora de menjar són diferents, cadascú es prepara allò que vol. Els horaris també forcen moltes vegades a fer que no tots els companys puguin sopar o menjar junts.

- **Cuina qui més traça té:** a canvi de que l'altre o altres companys facin altres tasques, cuina aquell que més li agrada o més en sap.

- **Els dinars i els sopars es fan fora de casa:** és la opció del treballador a jornada partida o la d'aquell que prefereix sopar de restaurant amb altra gent. Alguns dels nostres entrevistats ens comenten que tots els companys a diari dinen o sopen fora de casa com a mínim un cop al dia.

La resta de responsabilitats que comporta un pis (pagar les factures, assistir a les juntes de veïns si el propietari us autoritza, etc.) ja han estat comentades a l'apartat Aquesta casa és una ruïna!.

EXPERIÈNCIES:

La Rosa, amb la seva companya de pis, s'organitza la neteja repartint les parts del pis. "El més ideal és arribar a un acord mutu i aconseguir que cadascuna s'encarregui del que més li agradi. Si hi ha bona comunicació i sinceritat es pot aconseguir. Si hi ha alguna cosa que no agrada a cap de les dues aleshores ho repartim per setmanes o mesos.

La Mar comenta que la neteja no era el punt fort del seu pis d'Erasmus on vivia. "Cadascú anava molt a la seva i la brutícia s'acumulava fins que algú no podia més i netejava. Normalment, netejava més la única noia a part de mi que vivia al pis. Jo em solidaritzava i començava a netejar amb ella". Això, diu la Mar, pel que feia als espais comuns. "Les habitacions, cadascú les netejava quan volia. Hi havia habitacions que estaven fetes un fàstic, però d'altres més ordenades. Depenia de la persona".

L'Israel va viure amb dos companys de feina de manera temporal. Els seus companys i ell pràcticament no es repartien la neteja. "Jo netejava la meva habitació, el lavabo, el menjador i la cuina". Això va ser fruit, en part, d'una manca de planificació, el no distribuir la neteja del pis i deixa-ho tot una mica a l'atzar. Tot i això, l'Israel tenia molt clar que les habitacions eren cosa de cadascú.

El Juan Pablo és xilè i després de passar una temporada amb uns cosins a Barcelona, va marxar a viure amb dos desconeguts. El torn de neteja que van establir és rotatori i per zones: "cada setmana un neteja una part

del pis: el lavabo, el saló, un altre la cuina... així anem fent". D'aquesta manera, tothom neteja totes les parts del pis i la freqüència fa que tot estigui sempre net. Pel que fa a les habitacions, com acostuma a passar, cadascú es fa la seva pròpia neteja.